

**Vise
om
Katastrofen
i
Værdalen
19de Mai 1893.**

(Eftertryk forbydes strengelig)

Pris 10 Øre.

Johan Ludv. Vikans Bogtr. Trondhjem.

Beretning.

Fredagen den 19de Mai 1893 blev en mindeværdig Dag paa sørgelige Begivenheder for Værdalens Indbyggere, idet et stort Jord- og Lerskred løsnede og rasede ned igjennem Dalen, hvorved 25 store Gaarde og en Mængde Husmandspladse forsvandt i Lermasserne. En Mængde Mennesker fik ved denne Leilighed en ynkelig Død; ca. 120 omkom under Katastrofen, samt en stor Del Heste og Hornkvæg.

Nøden blandt Befolkningen er saaledes stor; men bliver nogenlunde afhjulpet ved saavel Mad og Klæder som Penge.

Mel. Evening star betyder

Nattens Stjerne

Inde i det smukke, rige Værdal
Leved alt i Vaarens lyse Pragt,
Ingen Sorrig, ingen Kummer skal
Dunkle Somren i dens Høitids Dragt.

Himlen vilde det ei skulde være,

Den en Dødens Engel sendte ud,
Alle Hjerter maa af Angest bæve;
Stor er Magten hos den milde Gud.

Alle laa i Søvnens dybe Slummer
Ingen aned Uro eller sligt
Ingen anede den store Kummer,
Som hin Nat for alle blev saa rigt.

Klokken et; man vækkedes af Larmen,
Jorden rysted, Husene de sank;
Der hørt Raab om Hjælp, og Brøl og Jamren.
Alle grebes af en dødlig Angst.

Det var et megtigt Skred, der havde løsnet
Og rasende nedover Dalen sprang
Hvor Gaarde stod, man ikke andet øined
End Rædsel efter Skredets tunge Gang.

Men Skredet var ei ene, der var mere,
For Elven steg med rædsom Hastighed,
Og Folketabet, det blev stedse flere;
Thi Vandet steg med stadig Voldsomhed.

Nu Ler og Vand, alt blandedes sig sammen,
Saa Redningsfolkets Arbeid, det blev strengt,
Der Hørtes Dyrerbrøl og Folkejamren;
Thi al Udvei for Folket syntes stengt.

Kavalleriet gjorde megen Nytte;
De første var som hen til Stedet kom;
De søgte Vei for Elven straks at rydde
Og lede bort den stærke, vilde Flom.

Nu Rædselsbudet sendtes fjern og nær;
Thi Sorg og Nød blandt Folket, den var stor.
Og Hjælp der kom fra Trondhjem og fra Stenkjær
Ei noget saadant havde hændet her i Nor.

Artilleri og Depotfolket seiled
Med Dampskib straks til Rædselstedet hen;
Og mange glade Sind her straks blev tøiled;
Thi mange mistede en trofast Ven.

Og døde Folk, der findes skal i Mængde,
Vel hundrede jeg hører dem har sagt,
Og Kilometer ti er Skredets Længde,
Og hele Dalen den er ødelagt.

Nu ligger Dalen trist og tom og øde,
For Skredet har alt jævned med sin Gang,
Og Folket skal ei finde der sin Føde;
Saa lyder Fortids Spaadom i en Sang.